

מוחץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת נאת השאבת
 ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני הים
 ועשה חסד עם אדני אברהם הנה אנכי נצב על עין המים
 ובנות אנשי העיר יצא לשבט מים והיה הנער אשר
 אמר אליה הני נא כדר ואשתה ואמרה שתה ואבגמיכיר
 אשקה אתה הכהה לעבדך לישׂאך ובה אדר כי עשית
 חסד עם אדני ויהי הוא טרם כהה לדבר והגזה רבקה
 יצאת אשר ילדה לבתו אל בן מוכחה אשה גזורה אתי
 אברהם וכדה על שיכמה והנער נתת מראה מאד
 בתוכה ויאיש לא ידעה ותרד העיטה ותמלא כדה ותעל
 יריד העבד לקראה ויאמר הגמי איני נא מיעט מים מפדר
 ותאמור עתה אדני ותמושר ותרד כדה על ידה ותעתקה
 ותכל להשתקה ותאמור אם לא גמיכיר אשאב עד אם כרנו
 לעתה ותמושר ותער כדה אל השקית ותריד עוד אל
 הבאר לשבט ותשאב לכל גמולייו ויאיש משחתה לה
 מזריעש לדעתה ההצלייז יהוה דרכו אם לא ויהי כאשר
 כלו הגמלים לשיטות ויקח האיש נדם זהב בקע משקלו
 ועיזי צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם ויאמר בגד
 מי את הגידי נא כי הייש בית אביר מקום לנו ככין ותאמור
 אליו בה בתואל אגבי בן מוכחה אשר ילדה גזורה
 ותאמור אליו גם תבן גם מוספוא רב עמצעים מקום לכון
 וקיד האיש ויעתזרו ליהוה ויאמר ברור יהוה אלהי ארצי
 אברהם אשר לא עזב אסדו ואמו מעם אדני אנכי
 בדור גוזני יהוה בית אמי אדני ותריד הנער ותגד כביד
 אמה בדברים האלה ולבכמה איז ושםו בן ויריד לבן
 אל האיש החוצה אל העין ויהי כראת את הנדם ואת
 הצדדים על ידי איזתו וכשמעו את דברי רבקה איזתו
 לאמור כי דבר אל האיש ויבא אל האיש והגזה עמד
 על הגמלים על העין ויאמר בו ברור יהוה כמו תהע

בָּזֹעַ וְאֶגְבֵּן גִּתְּיָה הַבִּית וּמִוקְוָם לְגִמְלִיב וַיַּכְאֵן הָאִישׁ
 הַבִּיתָה וַיַּפְתֹּזֵן הַגִּמְלִיב וַיַּתֵּן תְּבִזֵּן וּמִסְפּוֹא לְגִמְלִיב וּמִים
 כֶּרֶזֶן רַגְלֵיו וּרַגְלֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אָתָה וַיַּעֲשֵׂם לִפְנֵי לְאַכֵּל
 וַיֹּאמֶר לֹא אַכֵּל עַד אִם דְּבָרָתִי דְּבָרִי וַיֹּאמֶר דְּבָר וַיֹּאמֶר
 עַבְדָּ אֶבְרָהָם אָנָּכִי וַיַּהְוֶה בָּרַר אֶת אָדָנִי מְאָד וַיַּאַדְלֵנִי
 כְּוֹצָאָן וּבְקָרְבָּן וּכְסָף וּזְהָבָב וּעַבְדָּבָב וּשְׁפֹזָה גִּמְלִיב וּזְמָרִיפָ
 וְתַלְדָּ שֻׁרְה אֲשֶׁר אָדָנִי בְּנֵן לְאָדָנִי אָזְרִי זְקָנָתָה וַיַּתֵּן כְּלוֹ
 אֶת כָּל אֲשֶׁר כְּלוֹ וַיַּעֲבֹעֵן אָדָנִי לְאַמְרָה לֹא תַּקְהֵן אַשְׁעָזָן
 כְּבָנִי מִבְּנֹות הַכְּנָעָן אֲשֶׁר אָנָּכִי יַשְׁבַּב בָּאָרֶץ וְאִם לֹא אָלַל
 בֵּית אָבִי תָּכָר וְאִלְלַמְשָׁפֹזָה וְלַקְזָה אֲשֶׁר כְּבָנִי וַיֹּאמֶר
 אִלְלַ אָדָנִי אַלְלַי כִּא תָּכָר הָאֲשֶׁר אָזְרִי וַיֹּאמֶר אַלְלַי הָוֶה
 אֲשֶׁר גַּתְהַלְכָתִי לִפְנֵי יְעַלְלֵז מַלְאָכוֹ אַתְךָ וְהַצְּבָלֵז
 דְּרַכְךָ וְלַקְזָה אֲשֶׁר כְּבָנִי מוֹשָׁפֹזָה וּמִבְּיָת אָבִי אָזָן
 תְּגַנְקָה מַוְאָלָתִי כִּי תָּבוֹא אִלְלַמְשָׁפֹזָה וְאִם לֹא יַתְגַּזְזֵן כָּרָן
 וְהִיָּת נָקִי מַוְאָלָתִי וְאָבָא הַיּוֹם אִלְלַהֵעַז וַיֹּאמֶר יְהָוֶה
 אַלְלַהֵי אָדָנִי אֶבְרָהָם אִם יַשְׁרֵן נָא מַצְבָּיְזֵז הַרְכָּבִי אֲשֶׁר
 אָנָּכִי הָכָר עַלְלֵיהֶן הַגָּדָה אָנָּכִי נִצְבֵּן עַל עַזְנֵי הַמִּים וְהַיָּד
 הַעֲלָמָה הַיִּצְאָת לְשָׁאָב וְאָמָרָתִי אַלְלֵה הַשְּׁקִינָה מְעַט
 מִימִים מַכְדָּר וְאָמָרָה אַלְלֵי גַם אַתָּה שְׁתָה וְגַם לְגִמְלִיב
 אֲשָׁאָב הָוֶה הָאֲשָׁה אֲשֶׁר הַכִּיאֵז יְהָוֶה כְּבָנִי אָדָנִי אָנִי
 טְרַם אֲכָלָה לְדָבָר אִלְלַמְשָׁבָח וְהַגָּדָה רַבְקָה יִצְאָת וְכַדָּה
 עַל שְׁכָנוֹה וְתַרְדֵּד הַעִינָה וְתַשְּׁאָב וְאָמָר אַלְלֵה הַשְּׁקִינָה
 וְתַמְהֵר וְתַוְרֵד בְּדָה מַעֲלֵיהֶן וְתַאֲמֵר עַתָּה וְגַם גִּמְלִיב
 אֲשָׁקָה וְאֲשָׁתָּה וְגַם הַגִּמְלִיבִים הַשְּׁקָתָה וְאֲשָׁאָל אַתָּה וְאָמָר
 בַּת מַיִּיא אֶת וְתַאֲמֵר בַּת בְּתוֹאֵל בְּנֵן נְחֹזֵר אֲשֶׁר יַלְדָה כְּלוֹ
 מִלְכָה וְאֲשָׁבֵן הַזָּזֵם עַל אֲפָה וְהַצְּמוֹדִידִים עַל יְדֵיה וְאַקְדֵּן
 וְאֲשָׁתָּה זְהָזֵה לְיְהָוֶה וְאֶבְרָר אֶת יְהָוֶה אַלְלֵי אָדָנִי אָדָנִי
 אֲשֶׁר הַגְּזָזֵן בְּדָרָךְ אֲמִיתָה לְקָחָת אֶת בַּת אָזְרִי אָזְרִי אָזְרִי
 כְּבָנִי וְעַתָּה אִם יַשְׁכֵּב עַשְׁיָּמָן זָסְדָּן וְאַמְוָת אֶת אָדָנִי
 הַגְּזָדוֹ לְיִלְלֵי וְאִם לֹא הַגְּזָדוֹ לְיִלְלֵי וְאֲבָנָה עַל יְמִין אוֹ עַל
 שְׁמַאל וְיַעַזְנֵן כְּבָנִי וְבְתוֹאֵל וְיַאֲמֵרֵו מִי הָוֶה יִצְאֵן הַדָּבָר כֹּא